

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

שיבול

הואיל ומייב במכה כו' - הו' מלי למימר הואיל וכתיב
בעמך כדלמך לעיל במקיים שבטמך: (ומה מכה
אזינו כו' - ואם תאמר מה למכה שכן בחנק תאמר במקלל
דבסקילה וי"ל דהיא גופה ילפינן השתא למכה אזינו בסקילה מקל

זו א פיי"י פ"ה מה"ל
ממרים ה"ו יד סמך
לאזין ריע עוש"ע י"ד
ס"י רמח ספ"ק ה :

יח ב מיי"י שם הלכה יד
[וכבר חלפה עוד בימות
פרק ב דף ה' והכי גרס
חזן ממסית ומדיח שהרי
חמרה חורה וכו' וכן
איתא בש"א ליתות בלג מס
קלח חזן ממסית ומדיח
שהרי וכו':]

יט ג מיי"י שם הלכה ה
סמך שם עוש"ע שם
עוש"ע ח כה"ה :

כ ד מיי"י שם הלכה ח
עוש"ע שם ספ"ק ח :

כא ה מיי"י שם הלכה ה
עוש"ע שם כה"ה :

כב ו מיי"י שם הלכה ח
(עוש"ע שם ספ"ק ח):

כג ז מיי"י פ"ע מהלכות
גניבה הלכה ב סמך
לאזין קד :

כד ח מיי"י שם הלכה ה
סמך שם :

כה ט מיי"י שם ה"ו :
כו י מיי"י שם הלכה ג :

כז כ ל מיי"י שם ה"ד :

כח טו מיי"י שם ה"ו :
כט ס מיי"י שם ה"ו :
ל ע מיי"י שם הלכה ו :

הגהות הבה"ח
(ה) גמ' אביו ואמו
קלל אלא לרי' יאשיהו :

מיד דהוה לאחר מיתה מאי הוה עלה

*אמר רבה בר רב הונא וכן תנא דבי רבי
ישמעאל *לכל אין הבן נעשה שליח לאביו
להבותו ולקללו *חזין ממסית שהרי אמרה
תורה *לא תחמול ולא תכסה עליו :

*מתני' *המכה אביו ואמו אינו חייב עד
שיעשה בהן חבורה זה חומר במקלל במבמה
שהמקלל לאחר מיתה חייב *והמכה לאחר

מיתה פטור : (גמ' ת"ר *אביו ואמו קלל
לאחר מיתה שיבול הואיל וחייב במכה
וחייב במקלל מה מכה אינו חייב אלא מחיים
אף המקלל אינו חייב אלא מחיים ועוד ק"ו
ומה מכה שעשה בו שלא בעמך כבעמך
לא חייב בו לאחר מיתה מקלל שלא עשה

בו שלא בעמך כבעמך אינו דין שלא חייב
בו לאחר מיתה ת"ל אביו ואמו קלל לאחר
מיתה הניחא לר' יונתן דמייתר ליה קרא
אביו ואמו (ה) אלא לר' יאשיהו מאי איכא למימר

*דתנאי *איש איש מה ת"ל איש איש
לרבות בת מוממם ואנדרווגינום אשר יקלל
את אביו ואת אמו *אין לי אלא אביו ואמו
אביו שלא אמו אמו שלא אביו מניין ת"ל
אביו ואמו קלל אביו קלל אמו קלל דברי ר'

יאשיהו ר' יונתן אומר משמע שניהן כאחד
ומשמע אחד ואחד בפני עצמו *עד שיפרט
לך הכתוב יחדיו מנא ליה נפקא ליה מומקלל
אביו ואמו מות יומת ואידך ההוא מיבעי

ליה לרבות בת מוממם ואנדרווגינום ותיפרק
ליה מאיש איש *דברה תורה כלשון בני אדם
והתני חומר במכה במבמה *מקשינן הכאה
לקללה לימא הני תנאי כהני תנאי דתני חדא כותי' אתה מצווה על הכאתו
ואי אתה מצווה על קללתו ותניא אידך אי אתה מצווה לא על קללתו ולא
על הכאתו סברוה דכולי עלמא כותים גירי אמת הן מאי לאו בהא קמיפלגי
דמר סבר מקשינן הכאה לקללה ומר סבר *לא מקשינן הכאה לקללה לא
דכ"ע לא מקשינן הכאה לקללה והכא בהא קמיפלגי מר סבר כותים גירי אמת
הן ומר סבר *כותים גירי אריות הן אי הכי היינו דקתני עלה ושורו כישראל
אלא שמע מינה בהיקשא פליגי ש"מ : (מתני' *הגונב נפש מישראל אינו
חייב עד שיכניסנו לרשותו רבי יהודה אומר עד שיכניסנו לרשותו וישתמש
בו שנאמר *והתעמר בו ומכרו הגונב את בנו רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן
בן ברוקה מחייב והכמים פוטרין : (גמ' ותנא קמא לא בעי עימור א"ר אחא בריה
דרבא *עימור פחות משהו פרוטה איכא בינייהו 'בעי ר' ירמיה גנבו ומכרו ישן
מהו *מכר אשה לעוברה מהו יש דרך עימור בכך או אין דרך עימור בכך
ותיפוק ליה דליכא עימור כלל לא צריכא ישן דגוא עליה אשה דאוקמא באפי
זיקא דרך עימור בכך או *אין דרך עימור בכך מאי תיקו ת"ר *כי ימצא איש
גונב נפש מאוזו אין לי אלא איש שגנב אשה מניין ת"ל וגונב איש אין לי
אלא איש שגנב בין אשה ובין איש שגנב אשה אשה שגנבה אשה
מניין ת"ל ומה הגנב ההוא *מכל מקום תניא אידך *כי ימצא איש שגנב נפש
מאוזו אחד הגונב את האיש ואחד הגונב את האשה יואחד גר ואחד עבד
משוחרר וקמן חייב *גנבו ולא מכרו ומכרו ועדיין ישנו ברשותו פטור מכרו
לאביו או לאוזו או לאחד מן הקרובים חייב יתגונב את העבדים פטור
תני

דאוקמא כפטי ויקא - וכל כמה שהיא עבה מוטיל יותר להגין בפני הרוח : אין אלא איש - כשהגנב את איש
ולא אשה וקרא קמא ללא קפיד להגנב למהו איש דכתיב נפש הלכך אין לי אלא איש שגנב זין איש זין אשה הדיבא דגנב הו' איש
כתיב גונב נפש ואשה שגנבה איש דכתיב וגונב איש וגונב אפילו אשה גונבת משמע : סגנב - מ"מ והואו דרשקין ליה ככפרי למטוטי
גונב עבד : ועדיין ישנו ברשותו - ברשות הגנב עלמנו שעדיין לא הכניסו גנב ברשותו : פטור - שהרי לא גנבו : לאביו - אביו של גנב :

הגהות הבה"ח
(ה) גמ' אביו ואמו
קלל אלא לרי' יאשיהו :

הגהות הבה"ח
(ה) גמ' אביו ואמו
קלל אלא לרי' יאשיהו :

הגהות הבה"ח
(ה) גמ' אביו ואמו
קלל אלא לרי' יאשיהו :

הגהות הבה"ח
(ה) גמ' אביו ואמו
קלל אלא לרי' יאשיהו :

הגהות הבה"ח
(ה) גמ' אביו ואמו
קלל אלא לרי' יאשיהו :

הגהות הבה"ח
(ה) גמ' אביו ואמו
קלל אלא לרי' יאשיהו :

מכות יב.

[לעיל פד:]

[גמ' פ"ה ס"ו]

[הקט"ז אשכריה ספס

דחומר מקלל

יותר ממה

ממני שקללה

י"ה היות לאכ

לשמה]

[גמ' פ"ה ס"ו]

[הקט"ז אשכריה ספס

דחומר מקלל

יותר ממה

ממני שקללה

י"ה היות לאכ

לשמה]

[גמ' פ"ה ס"ו]

[הקט"ז אשכריה ספס

דחומר מקלל

יותר ממה

ממני שקללה

י"ה היות לאכ

לשמה]

[גמ' פ"ה ס"ו]

[הקט"ז אשכריה ספס

דחומר מקלל

יותר ממה

ממני שקללה

י"ה היות לאכ

לשמה]

[גמ' פ"ה ס"ו]

[הקט"ז אשכריה ספס

דחומר מקלל

יותר ממה

ממני שקללה

י"ה היות לאכ

לשמה]

[גמ' פ"ה ס"ו]

[הקט"ז אשכריה ספס

דחומר מקלל

יותר ממה

ממני שקללה

י"ה היות לאכ

לשמה]

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

לד אבד דהוה חס
מיוי כפיה מהני
עדות הלכה ס
לה י מיי פיה מהני
סנהדרין הלכה ג
לו כ מיי פיה מהלכות
ממרים הלכה ח
לו ל מיי פיה סה :

הגהות הב"ח
(ה) במ' עדי מכירה
מיי ליקטלו :

גניבה אחתהא דמכירה היא . ואל' אחאי מקטלי הא מלו
למימר לפסולו לעדות באלו וכו' דבעו התראה וכיון
דלמרי שהתרו בו למיתה אלמא למוקטליה קא אלו חס כן לחוקיה
מיי לקטלו אלע"ג דלחו מיי להלקוטו
כד. וס' דעדי גניבה ראשונה ושניה
אלע"ג דלחו לחיובי' חיי נזק כיון
דלחו מיי ליעידי משלמי חיי נזק
של העדה עם הכת השלישית
כשהזמנו השלש כתות וי"ל דקסבר
חוקיה דגניבה לחודה קיימא כמו
עידי קדושין ועידי ביאה ואלע"ג
דמיידי בלחודו ביה מומקטלי לרבי
יוחנן מ"מ לא שייך בהו חיוב מיתה
ואפשר לחוקיה לא בעי התראה
ולר' יוחנן בעי אי גמי הש"ס לא
חס בטעמא דלפסולו לעדות באלו
מדליקטריך לעיל למימר להלקוטו
ושמא חליטטריך היכא דמפסול
מעיקרא וקאי :

עבדי מכרתי . ואל' חיי לאו
למקטליה קא אלו חס
יבאו עדים שאינו עבדו חס כן למאי
קא אלו וי"ל דלחו לקיים המקה
וה"ל אי דלא אחרו ביה למה לן
טעמא דעבדי מכרתי אלא ודאי
אחרו ביה חס כן למקטליה קאתי
וי"ל דלחו ביה אחריני ואינהו לא
ידיעי וכי האי גוונא הוא מני לשטיי
בריש פיהו סר בודקין (לעיל דף מהא)
גבי נערה המאורסה :

אמר רב יוסף כו' . סלקא דעתך
דרב יוסף בלחו עידי
גניבה וה"ל מתוך שהוא יכול לומר
עבדי מכרתי חס לא היו באים עידי
גניבה חס כן אין בעדותם ממש וחיי
דבר הוא ואב"י פריך ליה הא מתוך
קאמר דמשמע השלש דאפילו השתא
מיי בחר דלחו עידי גניבה מני
למימר הכי : **קמ"ד** רמזיה לאו
כלום הוא. בפ"ב דב"ק (דף כד. וס')
גבי ליעידי תורא ולייעודי גברא
דמסקינן התם אלא דקא מרמוזי
רמוזי לא דמי לרמזיה דהכא דהתם
מייירי ברמזיה חסובה שדכל השלשה
ימים בלו עם אלו וקא מרמוזי
אלב הכא ברמזיה גרועה חייירי דלחו
מיתלחא היא חיי מיי דיני נפשות שאני
במופלא

דתימא רמזיה מילתא היא קמ"ל רמזיה לאו כלום הוא : **בתנ"י** זקן ממרא
על פי ב"ד שנאמר °כי יפלא ממך דבר למשפט שלשה בתי דינין היו שם
אחד וישב על פתח הר הבית ואחד וישב על פתח העזרה ואחד וישב בלשכת
הגזית יבאין לזה שעל פתח הר הבית ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי
כך לימדתי וכך לימדו חבירי אם שמעו *אמר להם ואם לאו באין להן לאותן
שעל פתח עזרה ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך לימדתי וכך לימדו
חבירי אם שמעו אמר להם ואם לאו ואלו באין לב"ד הגדול שבלשכת
הגזית שממנו יוצא תורה לכל ישראל שנאמר °מן המקום ההוא אשר יבחר
ה' *חזור לעירו שנה ולמד בדרך שהיה למד פטור ואם הורה לעשות חייב
שנאמר °יהאיש אשר יעשה בזדון אינו חייב עד שיוורה לעשות לחלמיד
שהורה לעשות פטור נמצא חומרו קולו : **גב'** תנו רבנן כי יפלא ממך דבר
במופלא

אחר ש העידו עידי מכירה בלו עידי גניבה ונגמר הדין ע"פ שניהם : **ואכתי מאי למימרא** . כשהעידו הראשונים לא היה הדין ראוי לנגמר על
פיהם ויכולין לומר לא היינו יודעין שיבואו עידי גניבה עלינו : **דקא מרמוזי רמוזי** . הכי להני : **בתנ"י** °ג' בתי דינין היו שם - בירושלים דמשמע
בה קרא וקמת ועליה : **אחד יושב על פתח הר הבית** . הוא שער המזרחי שלפנים מן החיל לפני עזרת נשים : **ואחד יושב על פתח העזרה** .
כשעברו עזרת נשים ובאין לפני עזרת ישראל : **ואחד בלשכת הגזית** . שהיא בגזית בתוך העזרה חלפה בקודש ומליה בחול כדאמרין בסדר
יומא (דף כה.) : **באין לזה שעל פתח הר הבית** . זקן זה שהורה בעירו ונחלק ב"ד שבעירו עליו והזקיפו הכתוב לעלות לעולם ולשאל
ובאין הוא וביד דין שבעירו לב"ד זה שעל פתח הר הבית שהרי בו פוגעין מחילה : **תלמיד שפורס לעשות** . תלמיד שלא הגיע למורה ולחלק
על ב"ד שבעירו ובאו לב"ד הגדול ושאלו וחזר לעירו והורה כבתחילה פטור שאין לסמוך על הוראתו והתורה לא חייבה אלא מופלא ומוארה ובלב"ד
כדלמרי' בגמ' : **נמצא חומרו קולו** . חומר שהתמירו עליו שאינו ראוי להוראה *עד שהיא צן ברבעים שנה נעשה לו קל לפטורו ומן המיתה : [מס' טו. כ.]

לסלקוטו באלו . ולא הועדנו להמיתו שלא ידענו שסופו לחזור ולקלקל :
לסלקוטו באלו . על הגניבה ולא ידענו שימכרו : **דלא לקי** . אנגיבה
לחודה משום דהוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתה ב"ד שאם ימכרו
יהרג : **עידי גניבה בנפש** . שהעידוהו שנגב נפש : **מדאמר מוקים אין**
תורה אור **נסרגין** . חס הזמנו לאחר שבאו עידי

מכירה משום הכי לוקין שהרי אין
סופן למות על עדות זו ולא היו
לגבייהו לאו שניתן לאזהרת מיתה
ב"ד : **דאי ר' יוחנן כיון דאמר**
נסרגין . חס בלו עידי מכירה אחרי
כן קודם הזמנה ונגמר דינו ע"פ
שתי הכחות והזמנו הכי לקו חס
הזמנו קודם שבאו עידי מכירה הא
הוה ליה לאו דלא תענה לגבייהו
בשעה שהעידו לאו שניתן לאזהרה
שלא להעיד כן שאם יעידו ולא יזמנו
עד שיבאו עידי מכירה ויגמר דינו
ויזמנו ימוחו : **וכל לאו שניתן לאוהרס**
ב"ד אין לוקין עליו . ואפילו יפטרו
מן המיתה שהרי לא לאזהרת מלקות
ניתן : **אינוהו סיבי לקו** . הא לאו
כאשר זמס הוא ואי משום לא תענה :
(שמות כ.) לאו שאין בו מעשה הוא :
כעדי מכירה כולי עלמא לא פליגי
דנסרגין . חס נגמר דינו על פי שתי
הכחות : **למודס קיימא** . ועידי גניבה
אין באין להורגו אלא להלקוטו אבל
עידי מכירה שבאין עמאן ואומרינן
שהתרו בו למיתה מונעין אותו
ממלקות ומחייבין אותו מיתה והוא
לה מכירה דבר שלם : **אחמלמא**
דמכירה . דקסבר ר' יוחנן לא לקי
עלה דלאו שניתן לאזהרת מיתה ב"ד
ואין באין אלא להורגו ואף על גב
דשתיין לריעות זו לזו והוה ליה כל
חדא וחדא חיי דבר מיקטל כרבנן :

ומודס ר' יוחנן כעדים הראשונים של
כן סורר ומורה שסומו דאין נסרגין .
דלחיה ודאי למלקות אלו כדכתיב
ויסרו אותו (דברים כה.) : **הכל מודים**
כו' . כלומר יש עדים צבן סורר
ומורה שהכל מודים בלחודו לחיוב
לפטור ויש כת שהכל מודים בו לחיוב
ויש כת צבן סורר ומורה שנתלקו
חוקיה ורבי יוחנן לפי מה ששמענו
במחלוקתן : **שנים אומרים כענינו**
גנב . משל אביו מעות לקנות בשר
ויין בפעם שניה אחר שלקח : **ושנים**
אומרים כענינו אכל . הכשר ברשות
דכתיב אחריים דלחיו חייב עד שוגנוב משל
אביו ויאלל ברשות אחרים הגן שתי
כתות לריעות זו לזו ואין הראשונים
יכולין לומר להלקוטו באלו והוה ליה
חיי דבר לחוקיה דסבר לה כר"ע
דלמר אין נהרגין ולר' יוחנן דלמר
נהרגין כרבנן : **עידי מכירה בנפש** .
על בלו עידי גניבה על כך לפנינו :
הא מתוך קאמר . אפ"י חיי דבר אין
על כאלו שהרי היה לו להגיל נפשו מב"ד
בטעמה זו : **ובדלא אלו עידי גניבה**
קאמר רב אשי וכדפרישית שהיה
יכול לומר עבדי מכרתי : **לכסוף** .

אחר ש העידו עידי מכירה בלו עידי גניבה ונגמר הדין ע"פ שניהם : **ואכתי מאי למימרא** . כשהעידו הראשונים לא היה הדין ראוי לנגמר על
פיהם ויכולין לומר לא היינו יודעין שיבואו עידי גניבה עלינו : **דקא מרמוזי רמוזי** . הכי להני : **בתנ"י** °ג' בתי דינין היו שם - בירושלים דמשמע
בה קרא וקמת ועליה : **אחד יושב על פתח הר הבית** . הוא שער המזרחי שלפנים מן החיל לפני עזרת נשים : **ואחד יושב על פתח העזרה** .
כשעברו עזרת נשים ובאין לפני עזרת ישראל : **ואחד בלשכת הגזית** . שהיא בגזית בתוך העזרה חלפה בקודש ומליה בחול כדאמרין בסדר
יומא (דף כה.) : **באין לזה שעל פתח הר הבית** . זקן זה שהורה בעירו ונחלק ב"ד שבעירו עליו והזקיפו הכתוב לעלות לעולם ולשאל
ובאין הוא וביד דין שבעירו לב"ד זה שעל פתח הר הבית שהרי בו פוגעין מחילה : **תלמיד שפורס לעשות** . תלמיד שלא הגיע למורה ולחלק
על ב"ד שבעירו ובאו לב"ד הגדול ושאלו וחזר לעירו והורה כבתחילה פטור שאין לסמוך על הוראתו והתורה לא חייבה אלא מופלא ומוארה ובלב"ד
כדלמרי' בגמ' : **נמצא חומרו קולו** . חומר שהתמירו עליו שאינו ראוי להוראה *עד שהיא צן ברבעים שנה נעשה לו קל לפטורו ומן המיתה : [מס' טו. כ.]

אחר ש העידו עידי מכירה בלו עידי גניבה ונגמר הדין ע"פ שניהם : **ואכתי מאי למימרא** . כשהעידו הראשונים לא היה הדין ראוי לנגמר על
פיהם ויכולין לומר לא היינו יודעין שיבואו עידי גניבה עלינו : **דקא מרמוזי רמוזי** . הכי להני : **בתנ"י** °ג' בתי דינין היו שם - בירושלים דמשמע
בה קרא וקמת ועליה : **אחד יושב על פתח הר הבית** . הוא שער המזרחי שלפנים מן החיל לפני עזרת נשים : **ואחד יושב על פתח העזרה** .
כשעברו עזרת נשים ובאין לפני עזרת ישראל : **ואחד בלשכת הגזית** . שהיא בגזית בתוך העזרה חלפה בקודש ומליה בחול כדאמרין בסדר
יומא (דף כה.) : **באין לזה שעל פתח הר הבית** . זקן זה שהורה בעירו ונחלק ב"ד שבעירו עליו והזקיפו הכתוב לעלות לעולם ולשאל
ובאין הוא וביד דין שבעירו לב"ד זה שעל פתח הר הבית שהרי בו פוגעין מחילה : **תלמיד שפורס לעשות** . תלמיד שלא הגיע למורה ולחלק
על ב"ד שבעירו ובאו לב"ד הגדול ושאלו וחזר לעירו והורה כבתחילה פטור שאין לסמוך על הוראתו והתורה לא חייבה אלא מופלא ומוארה ובלב"ד
כדלמרי' בגמ' : **נמצא חומרו קולו** . חומר שהתמירו עליו שאינו ראוי להוראה *עד שהיא צן ברבעים שנה נעשה לו קל לפטורו ומן המיתה : [מס' טו. כ.]

[כתיב קודם
עידינו יז
ככל קמא עד
מכות ג'
שמות ד.]

[כ"ג ע"ג]

[מס' טו. כ.]

אלו הן הנהגות

גמ' במופלא שבכ"ד. במומחה לב"ד למעוטי תלמיד: **ממך** **וס** יועץ. שחלקו בציבור השנה הקרוי סוד ועלה כדמפרש לקמן: **וכן סוף אומר.** דגבי יועץ כחוב ממך: **וו סלכס למסס מפני.** שאף עליה הוא נהרג: **למשפט זה הדין.** אם נחלק בדבר הלמד בדין ג"ס גם הוא נהרג דלילי דין ממש כתיב תורה אור

להדיא בין דין לדין: **בין דס נדס דס לידס כו'.** שחלקו בדם גדה נדה בין דס לידס או בדם זיבה: **וכן נגע נגע.** שחלקו בנגעי אדם או בנגעי בגדים: **דכרי ריבוס.** ה"ל למכבז דבר ריב וכתוב דברי ריבות לרבות חרמין וערכין והקדשות שהן באין וחלים ע"י ליבור הפה: **וו סקלס סוטס.** שהיא על ידי ריב שכינה ובין בעלה: **ועריסס סעגלס.** שהחלל נהרג ע"י מריבה: **וטסרס מלורס.** שאף נגעים ע"י ריב של לשון הרע הם באים: **וו לקט סכסס ופסס.** שהן לעניים שכתוב בהן ואלכו בשערבין: **וקמס מכיס דין.** מוכתב וקמת מכלל דכיושבין עסקין והיינו ב"ד שיושבין במקום הקבוע להם עד עת האוכל וסס באין כל הגריבין לדין ולהוראה ככל עיר ועיר ואומר רחמנא לב"ד של אותה העיר שהמחלוקת ביניהם לייך ולישאל: **מלמד סכיס סמקדס גבוס מל"י.** וקמת ועלית אל המקום ש"מ און נ"ק עיר בא"י: שאין ירושלים גבוה ממנה: **וו"י גבוס מכל סלרלוט.** תנא דברייהא קא מסיק למלתיה ולאו מהאי קרא לייף ולקמן מפרש מנלן: **אשר סעלס וגו' מכל סלרלוט.**

[קידושין ס"ז]
זכמים נדה

[על יד י"ז]
ת"ח

[ג"ל ולא יאמרו שר]

הריות ד'

[תנינא י"ד]
ר"ה ז' עדינות
ס"ז מ"ז

דה ע"ב

הגרות
הגרא
[א] נפ"ז
הדין לדין נמק
דין שני:

פרק עשירי סנהדרין

במופלא שבכ"ד. מומחה למעוטי תלמיד ואין זה כשאר מופלא דככל דוכתין כדפרישית שלהי פרק קמא (דף ע"ז): **שבית המקדש גבוה.** לאו מכל א"י דליכא עין עיטס דמילי מיניה כדלמך באיורו מקומן (זכמים דף ע"ז) סבור למצבייה בעין עיטס דמילי אי נמי סתלי בהמ"ק גבוה מעין עיטס שגובהן ק' אמה: **מלמד** שהמקום גורם. לחפוקי מלחן צבית פלגי והמרה עליהם כדלמרינן לעיל בפרק קמא (ע"ז): **דאי** להאי גיסא קא שרי חמץ בפסח. תימה הא מ"ד עד הפורים מודה לאס עברוה אחר הפורים מעוברת דוקא בניסן הוא דלמך בפרק קמא (דף ע"ז): **ועס** זה ניסן אחר ניסן אבל מאן דלמך עד הפורים מדרבנן בעלמא הוא דלמך כדמפרש בפרק קמא דר"ה (דף ע"ז): **מ"ס** דמ"ד עד הפורים כיון דלמך מר שזאלין בהלכות פסח קודם הפסח ל' יום אחי לזולתי בחמץ וכיון דלאס עברוה כ"ע מודו דמעוברת לא קא שרי חמץ בפסח: **ורשב"ל** חומר עשירי לאחד עשר. וא"ל ולרב"ל

אי חמך זקן ממרא כרבי יוחנן חמאי מייחב כרי ממאייר הוא ואין כאן דבר שזדונו כרת וי"ל דמשכחת לה אי נגעו בכרך של תרומה וקודש בו את האשה דאי עמא הוא אין בו שום פרוטה דלא חוי אלא להסקה ואינה מקודשת ואי עהור ד"ס בו שיה פרוטה דחוי לאכילה ומקודשת: **דין**

דבר מעיני הקהל מה להלן דבר שחייב על זדונו ועל שגגתו חטאת אף כאן דבר שחייב על זדונו כרת ור"ש אשר יגידו לך מן המקום שהוא אפילו כל דהו א"ל רב הונא בר חיננא לרבא תרגומא לי להא מתניתא אליבא דר"מ א"ל רבא לרב פפא פוק תרגומא ליה כי יפלא במופלא שבב"ד הכתוב מדבר ממך זה יועץ* שיודע לעבר שנים ולקבוע חדשים* כדתנן הן העידו שמעברים את השנה כל אדר שהיו אומרים עד הפורים דאי להאי גיסא קא שרי חמץ בפסח ואי להאי גיסא קא שרי חמץ בפסח דבר זה הלכה זו הלכות אחד עשר דאיתמר* עשירי ר' יוחנן אמר עשירי בתשיעי ור"ש בן לקיש אמר עשירי כאחד עשר רבי יוחנן אמר עשירי כתשיעי מה תשיעי בעי שימור ר"א ע"פ עשירי לא בעי שימור משפט זה הדין (א)

דין לפיכך הוצרכו להעיד כן שהיו שאר חכמים אומרים עד הפורים מעברין וסובין און מעברין וטעמא מפרש במס' ר"ה דמן הפורים התחילו לדרוש בהלכות הפסח דתניא שואלים בהלכות הפסח קודם לפסח ל' יום וכי מרחק להו לא יתייה לשלוחי ב"ד שכבר שמוען לעשות הפסח בסוף ל' ואחי לזולתי בתמן: **דאי נלסי גיסא.** אם אמרו ב"ד שבשנת הגוית שמעברים אחר הפורים מעוברת כר' יהושע ור' פפיס והוא חזק מעוברת קא שרי חמץ בפסח: **ואי ליכא.** נמי שרי חמץ בפסח דודונו כרת: **סלכות אחד עשר.** יום אחרון של י"א שבין נדה לנדה קיימא לן י"א יום שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני משעברו ז' ימי הגדה אינה חוזרת להיות נדה עד שיעברו י"א יום לכל דמיס שרואה בהם דס זיבה הם ואם ראתה בהם יום או יומים רלופים שומרת יום ג' ואם פסקה ולא ראתה בו טובלת בו ביום וטוורה ואם ראתה ג' ימים רלופים הויא זיבה לקרבן ולטבילת מים חיים ואפליגו רבי יוחנן ורשב"ל בהלכות יום האחרון: רבי יוחנן אמר הלכה אחת נאמרה בו ר"ל אמר שתי הלכות נאמרו בו ליחלק משלפניו והך פלוגתא צבייליה מסכת נדה והתמר בהרתי לישני וחד מינייהו נקט הכא: **עשירי רבי יוחנן אמר הרי סוף כפשיעי.** מה הרואה בתשיעי לריבה להיות שומרת עשירי שהרי ראויה צלירוף ג' לזיבה ושמת תראה בעשירי הרי שנים ותחזור ותראה באחד עשר הרי ג' אף הרואה בעשירי לריבה להיות שומרת אחד עשר ואע"פ שעשירי אינו ראוי לצירוף ג' שאין שנים עשר מלטרף עמהם לזיבה דליכא ללא ראתה ג' רלופין להיות זבה בהך י"א יום או יום שנים עשר תחלת נדה והיינו דקאמר רבי יוחנן ההם הלכתא י"א הלכה אחת נאמרה בו ליחלק משלפניו ומאי חיהו דלא בעי שימור להיות שומרת שנים עשר נגדו דהא לאו מימי זיבה הוא אבל שיה לשלפניו להיות שימור לראיית שמיור כפשיעי: **ור"ל אמר עשירי כאחד עשר.** מה אחד עשר לא בעי שימור שנים עשר שגרי און השנים עשר מימי זיבה אף עשירי לא בעי שימור להיות שומרת י"א דלא נאמרה שומרת יום נגד יום אלא באינה לצירוף ג' הלך כר"ל שתי הלכות נאמרו ביום אחד עשר ליחלק משלפניו יום אחד עשר שאלו לריך שימור ואחת שאין נעשה שימור לראיית עשירי ואי אפליגו זקן ממרא ורבנן בהלכות אחד עשר כדלפליגו ר"ל ורבי יוחנן הוי דבר שזדונו כרת על שומרת יום כנגד יום חייב כרת כדכתיב (ויקרא טו) כל ימי זוב טומאתה וגו' ודרשינן ימי וכל ימי:

עין משפט גר מצוה

לח א מ"י ס"ג מהלכות
ממרים הלכה ס'
לפ ב מ"י ע"ג הלכה
ז'
מ ג מ"י ע"ג הלכה ס'
ופ"ד הלכה א והלכה
ב וע"י ע"ג הלכה
מא ד מ"י פ"ד מהל'
קודם החדש הלכה
יג י'
מב ה מ"י פ"ה מהל'
מטמאי משכב ומושב
הלכה ח טור י"ד ס"י
קטג :

לח א מ"י ס"ג מהלכות
ממרים הלכה ס'
לפ ב מ"י ע"ג הלכה
ז'
מ ג מ"י ע"ג הלכה ס'
ופ"ד הלכה א והלכה
ב וע"י ע"ג הלכה
מא ד מ"י פ"ד מהל'
קודם החדש הלכה
יג י'
מב ה מ"י פ"ה מהל'
מטמאי משכב ומושב
הלכה ח טור י"ד ס"י
קטג :

לח א מ"י ס"ג מהלכות
ממרים הלכה ס'
לפ ב מ"י ע"ג הלכה
ז'
מ ג מ"י ע"ג הלכה ס'
ופ"ד הלכה א והלכה
ב וע"י ע"ג הלכה
מא ד מ"י פ"ד מהל'
קודם החדש הלכה
יג י'
מב ה מ"י פ"ה מהל'
מטמאי משכב ומושב
הלכה ח טור י"ד ס"י
קטג :